

NARODNI LIST

Iskaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljave (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so pošiljne proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta številka 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Politični uboj v Vrbju pri Žalcu.

Se stoji vsa slovenska javnost pod groznim utisom dogodka v Vrbju pri Žalcu: v popolnoma mirnem času, ne morda o priliki kakih volitev, ko prekipi politično razburjenje in politična strast, se je izvršil v noči od 17. na 18. t. m. s strani pristašev klerikalne stranke preračunan in premissljen napad z noži in uboj na somišljeniku napredne stranke.

Sodnijska komisija, ki je mrtvega Cokana preiskala, je sicer izjavila, da rane, ki jih je dobil Cokan od klerikalnih pobalnikov, niso bile smrtonosne, ampak da je Cokan umrl vsled nekega abscesa v prsni mreni, dalje, da so bile Cokanove rane le vreznine; in na podlagi te izjave sedaj celjski državni pravdnik dr. Bračič brani klerikalnega fantalina Peska, češ, da ni ta ubil Cokana. Klerikalni listi so seveda to z velikim veseljem pograbil, in ne da bi našli le eno besedo graje za napadalce in ubijalce, še naravnost hujskajo svoje fantaline k novim napadom na naprednjake in k novim pobojem.

V koliko je državni pravdnik dr. Bračič, ki se mu zaradi njegovih mnogih zaslug za klerikalce še odpira lepa bodočnost, upravičen na podlagi izjave sodne komisije braniti klerikalne razbojnike, to bo pokazala sodnijska obravnava. Vprašamo le: ali more dr. Bračič trditi, da bi bil Cokan, ki je bil do 17. t. m. zdrav in krepak, umrl na dotičnem »abscesu« in na »otrpnenju srca« baš dva dni po žalski slavnosti, ako bi ne bil dobil »ureznin« od klerikalnih razbojnikov? Ali pa ni bilo morda to »otrpnenje srca« baš posledica »ureznin«? Saj srce menda otrpne tudi človeku, ki se mu odreže glavo, ali ne, g. državni pravdnik dr. Bračič?

Pa pustimo to, stvar bo dognala, kakor rečeno, sodnijska obravnava. Povdarjamo le sledeča neoporečena dejstva:

1.) A. Peska je bil pred prvimi vojnim obistom krščansko-socialni, poučnega tečaja v Mariboru, kjer se je učilo fante razbijati shode in napadati »liberalce«, miren fant. 2.) Hitro po tem tečaju je vsled političnega sovražstva in iz političnih nagibov smrtno nevarno ranil naprednjaka Šušteršiča iz Žalca. 3.) Vas Vrbje pri Žalcu je sedaj skoro cela klerikalna; začeli so se pa v nji poboji od takrat, kar so pričeli žalski kaplani v vasi z »izobraževalnim« delom in s politično hujskarijo. 4.) Lani, ravno isto nedeljo so dobili klerikalni fantje pri Nidorferju gratis-pijačo in so na to ponoči ubili Janeza Oštirja. 5.) Kaplan Schreiner je priredil na nedeljo Peskovega uboja v Vrbju konkurenčno slavnost proti Ciril-Metodovi v Žalcu. Kaj je na njej govoril, ni znano. 6.) So fantje po noči ob cesti čakali na udeležence Ciril-Metodove slavnosti v Žalcu, hoteli jih nabiti in za to kaznovati. To kaže

prav jasno napad na kmeta Korenta. 7.) Cokan se ni pretepal niti vmešaval v pretep, katerega še niti ni bilo, temveč je skušal fante pomiriti. Zato je bil napaden in zboden. 8.) Po lastni in po ženini izpovedi Cokan ta dan ni imel sploh noža s seboj, torej ni mogel nikogar raniti. — Ta dejstva govore in potrjujejo dovolj jasno, da se je poboj v Vrbju pri Žalcu izvršil iz političnega sovražstva od fantov, katere je nahujskalo duhovništvo in pa klerikalno časopisje. Ta dogodek kaže, da vzgojujejo duhovniki po svojih družstvih našo mladino k političnemu boju, kateri se udeležuje z nožem in kolom. To stoji in ostane. Konečno še pripomnimo, da nimata niti »Straža« niti »Slovenec« ene grajalne besede za že predkaznovanega tolovaja Peska: s tem torej uboj odobravata. Tudi nismo čitali niti ene besede, da bi se naj vrbenske pretepače izključilo iz čukovske organizacije, iz Marijine družbe in klerikalne stranke sploh. Kakor nismo slišali, da bi se iz šentjurskega čuka izključili zaradi sramotnih tatvin kaznovani člani. Vsa ta društva in stranke nimajo torej nobenega čuta za čast in dostojnost. Ni čuda, predsednik Kmečke zveze je Roškar, njen tajnik je bil zaradi goljufije kaznovani Šimonc, jeden glavnih agitatorjev zaradi goljufije in ponarejanja menic kaznovani Štuhec, njen urednik zaradi zapeljevanja h goljufiji kaznovani Cenčič — pfui Teufel! Ti ljudje reprezentirajo večino slovenskega ljudstva na Sp. Štajerju! Naj se torej nikdo ne čudi, ako uživamo Slovenci na Dunaju in v Gradcu temu primeren ugled.

Naj si potem izpade sodnijska obravnava proti Pesku in tovarišem kakorkoli: kri, ki je tekla zaradi političnega sovražstva, ostane neizbrisna na kriju klerikalne stranke, ostane kot madež na njihovi »izobraževalni« in »verski« organizaciji, ostane kot najbolj črna madež na suknhah hujskajoče naše duhovščine, in ostane kot madež na njih časopisju, ki vrbenski napad in uboj celo zagovarja.

Odpis davkov.

Kmetje, sedaj je čas se pobrigati za to, da se vam davek odpiše. Vse mogoče nesreče so prišle nad vašo poljo, vaše vinograde, vaše sadovnjake. Obrnite se takoj na župane in naznanite jim škodo, ki jo trpite na polju, v vinogradu, sadnem drevju ali drugje (bodisi po mrčesu, toči, plesnobi, peronospori itd.). Zahtevajte od župana, da škodo takoj pregleda, ceni in pošlje zapisnik glavarstvu. To naznanilo na glavarstvo je koleka prosto; opisati se morajo v njem poškodovane parcele in visokost škode, in zahtevati se mora od glavarstva obenem, naj takoj odredi cenilno komisijo. Davek se odpiše: če ogenj, suša ali občutna mokrota, toča, povodenj, mišja zalega,

ali trtna uš uniči vsaj četrti del navadnega pridelka pri dveh hektarjih zemlje; pri posestvih, ki merijo več ko dva orala, se odpiše davek, če je pridelek uničen v obsegu vsaj 1 ha. Tudi če povodenj uniči požete poljske pridelke ali pa če se pridelki po naravni poti na kak drug način deloma ali celotno uničijo, če so spravljene že pod streho ali pa na prostem: se davek odpiše. Potrebno pa je, da se vsako škodo takoj preceni. Zato: davkoplačevalci, kakor hitro se škoda zgodi, takoj naznaniti županu, in vi župani, takoj ceniti in poročati glavarstvu!

Jz političnega sveta.

Trgovinska pogodba med Avstrijo in Srbijo je sklenjena stvar. Srbija se je zadovoljila z manjšimi koncesijami nego so bile v pogodbi, ki se je razveljavila l. 1908.

V bosanskem deželnem zboru je prišlo mirole dni do ostrih nastopov, ker so hrvaški klerikalni poslanci po svojih govornikih izjavili, da ne priznavajo Srbov v Bosni in da je Bosna hrvaška zemlja. K temu pripomnimo le: v Bosni je več Srbov nego Hrvatov, ampak hrvaški klerikalci jih nočejo priznavati zato, ker Srbi niso katoliške, ampak pravoslavne vere. Smešna taka politika! Kakor naši klerikalci, bratci bosanskih, tudi pravijo, da med Slovenci naprednjakov ni. In vendar jim delamo vedno preglavice!

V Kaj pa štajerski deželni zbor? Oziroma obstrukcija slovenskih klerikalcev v njem? Ti pravijo, da ne bodo popustili, a pri tem psujejo nas, ki jih silimo, da ne smejo popustiti. Priznavajo pa zdaj že tudi, da so se res že pogajali v Gradcu zaradi opustitve obstrukcije! Baj se »le enkrat«. Bo že vse prišlo na dan, ljubi prijatelji!

Hrvaški ban Tomašič je hotel, kakor smo poročali, odstopiti. Cesar pa njegovega odstopa ni vzel na znanje. Ban mora gledati, da se sporazumi z večino hrvaškega deželnega zbora.

Štiridesetletnico odprave konkordata v Avstriji bomo slavili dne 31. tm. Slavili? Le pogledjmo: Konkordat je dajal duhovščini pravico nadzorstva nad šolstvom, nad zasebnim in javnim življenjem, skratka: duhovščina je bila neomejena gospodarica v državi. Pred 40 leti se je torej to odpravilo. Ali res? Zdi se nam, da ima duhovščina

LISTEK.

Sluga.

Guy de Maupassant. Po »Cetinjskem Vijestniku«.
(Poslovenil Podsredski.)

Kakor vrt poln cvetja je bilo pokopališče, kjer se je zbralo veliko število častnikov. Rdeče kape in hlače, svetli zlati nakit, perjanice artilerijskih častnikov, uniforme huzarjev in lovecev so se gibale med grobovi, nad katerimi so stali beli ali črni križi iz lesa, marmorja ali železa, stegajoči svoje roke nad ostalimi mrtveci.

Ravno so pokopali soprogo polkovnika Limovsima, ki je pred dvema dnevi pri kopanju utonila.

Ceremonija je bila izvršena, svečenik je odšel, a polkovnik, ki sta ga podpirala dva častnika, ostal je še vedno na robu grobne jame, v kateri se je na dnu videl gluhi les, ki mu je zakrival ljubljeno telo njegove mlade žene.

Polkovnik je bil starec, visok človek z belimi brki; bil se je pred tremi leti oženil z hčerjo jednega svojega druga, siroto pokojnega polkovnika Sortisa.

Častniki, na katere se je polkovnik naslanjal, so hoteli svojega predstojnika odvesti. Ali on se jim je upiral, skrivajoč s silo solze, ki so mu navirale na oči in je mrmral tiho: »Ne, ne, še samo malo!« — Z drhtečimi koleno je stal na robu te zlobne jame, ktera kakor da ni imela nobenega dna, na robu tega pro-

pada, kamor se je zrušilo njegovo srce in vse, kar mu je v njegovem življenju bilo preostalo.

Sedaj pristopi general Ormon bliže, prime polkovnika za roko in ga s silo potegne za sabo, rekoči mu:

»Pojdite proč, moj prijatelj, vi ne smete dalje tu ostati.«

Polkovnik je ubogal in odšel domov. Ko je odprl vrata svoje sobe, je opazil na mizi pismo. Mehanično ga vzame v roke in ostrmi; skoro bi se onesvestil, ker poznal je pisavo svoje žene. Na pismu je bila poštna znamka od istega dneva. Odpre pismo in čita:

»Oče!

Dovoli mi, da te še danes nazivam očeta, kakor nekdanj. Ko to pismo dospe v tvoje roke, bom jaz mrtva in pokopana. Morda mi oprostiš.

Nočem niti poskusiti, da te ganem, ali da svoj pogrešek olepšam. Hočem samo, da ti priznam istino, pravo pravcato istino, in to z ono brezobzirno odkritostjo, ki se je poslužila žena, ki hoče biti čez eno uro mrtva.

Ko si me ti, sledeč plemenitemu nagonu svojega srca, napravil za svojo soprogo, sem se ti podala iz hvaležnosti, ker sem te iskreno ljubila, kakor mlada in neizkušena devojka more ljubiti. Ljubila sem te gotovo ravno tako, kakor svojega očeta; pa ko sem nekega dneva sedela na tvojih kolnih in ko si me objel, sem te nehote nazvala »oče«. To je nenadoma spregovorilo moje srce. Ti si mi v resnici bil samo oče, nič drugega, nega samo oče. Nasmeljal si se in mi rekel:

— Samo imenuj me tako, ker me veseli. Nato smo prišli v to mesto in tu me ... oprostite mi, moj oče ... in tu me zaloti ljubezen. Ah, dolgo sem se branila, gotovo dve leti, čuješ, gotovo dve polni leti; potem pa sem popustila in postala žena brez časti. Kar se tiče njega, ti nočem povedati, kdo je. Bilo je dvanajst častnikov, kateri so zmiraj bili okoli mene in si jih ti zato nazval dvanajstotico mojih trabantov.

Ne se truditi, da ga najdeš, oče in ne ga mrziti. On je storil samo ono, kar bi storil vsak drugi na njegovem mestu; jaz sem se prepričala, da me je iskreno ljubil.

Ali zdaj čuj:

Nekega dneva smo se dogovorili, da se sestanemo na otoku Šljuka, veš, na onem malem otoku za mlinom. Jaz sem morala k njemu priti plavajoč, a on me je moral dočakati za grmovjem na obali, kjer je moral ostati do večera, da ga nihče ne vidi. Komaj sem priplavala, kar se grmovje razširi in mi ugledamo Filipa, tvojega slugo, kateri nas je iznenadil. Uvidelem sem, da smo izgubljeni, in glasno sem viknila; a on, moj prijatelj, mi reče, naj se mirno domov povrnem, s tem človekom da se pobota sam.

Odplavam nazaj, a bila sem tako slaba, da sem skoro utonila in prišla sem domov živo uverjena, da se bo nekaj hudega zgodilo.

Uro-pozneje mi šepne Filip v koridorju pred salonom, kjer sem ga srečala, te-le besede:

»Ponudim se vam na službo, milostljiva gospa, ako komu hočete poslati pisma.«

Zdaj mi je bilo jasno, da se je prodal in da ga je moj prijatelj kupil.

danes večjo moč v državi nego jo je imela pred 40 leti. Žalostno poglavje za politiko naprednih življev vseh narodov v Avstriji . .

Beleške.

v Na veliki slavnosti Ciril-Metodove družbe v Ljubljani povodom 25-letnice družbinega obstanja je bilo dohodkov 20.623 K 11 v, izdatkov pa 9.170 K 24 v, tako da je torej čistega dobička 12.452 K 87 v.

v Planinske razglednice. Trgovca Goričar in Leskovšek v Celju sta založila prav okusne in lepe planinske razglednice (Igla, Kocbekova koč, Kamniška koč na Kamniškem Sedlu, Frischaufov dom na Okrešju, Slap pod Rinko). Dopisnice, ki so jako lepo izdelane, bodo gotovo služile za povzdigo razvoja tujskega prometa v naših planinah. Dobivajo se po 10 vin v obeh celjskih slovenskih papirnih trgovinah (Zvezna trgovina ter Goričar & Leskovšek). Založene so v korist Savinjski podružnici Slov. plan. društva. Preprodajalci imajo znižane cene.

v Koliko nese loterija državi? Leta 1909 se je stavilo v loterijo 96.748.150 krat in sicer 36.867.151 K. Povprečno odpade torej na eno stavbo 38 vinarjev. V razmerju s prebivalstvom po stanju 31. decembra 1908 (27.995.896 duš) je prišlo na eno glavo 3/5 stav v vrednosti 1/31 K. Zadelo se je v loteriji 1.351.766 krat v skupni vrednosti 20.206.094 kron. Dočim pride na 100 stav le 1/4 dobitkov, obsega vrednost dobitkov 54/8 odstotkov od vseh stav. Ako zmanjšamo znesek stav za znesek dobitkov, dobimo čiste dohodke 16.661.057 K, ki pa kajpada niso enaki čistemu dobičku iz loterijskega monopola. Odšteti se namreč morajo še upravni stroški, ki so bili za leto 1909 proračunjeni na 2.215.150 kron, torej znaša čisti dobiček iz loterije leta 1909 14.445.907 kren. V tem letu je bilo 3100 loterijskih kolektur. Ako primerjamo dohodke prejšnjih let z navedenimi dohodki, vidimo le malo sprememb, da je pomen loterije za prebivalstvo kakor tudi za finančno gospodarstvo države že več let skoro nespremenjen. Ker niso izkazi napravljeni po kronovinah, ampak po loterijskin uradih, ne moremo navesti posameznosti za posamezne kronovine.

v Kdor hoče podpirati misijone, naj pije. Na marijanskem kongresu v Solnogradu je neki pater razdal cenovnike za vino. V tem cenovniku se priporočajo vsem prijateljem misijonov različna afriška vina. Čisti dobiček je namenjen za podpiranje katoliških misijonov v Afriki. Na eni strani oznanjajo abstinenco, na drugi strani pa priporočajo, naj se vsak prijatelj misijonov vsaj enkrat na dan pošteno napije afriškega vina, da se bo misijonarjem „kšeft“ bolje obnesel!

Sklep šolskega leta na deželni kmetijski šoli v Grottenhofu je bil pretekli četrtek. Do konca leta je ostalo v kmetijski šoli 46 gojencev, med njimi 21 Slovencev in 25 Nemcev. Prosta mesta so ustanovili med drugimi okrajni zastopi v Ptuj, Ljutomer, Brežicah in Mariboru in štajerska dežela (27). V 43 letnem obstoju šole je obiskovalo to šolo 543 gojencev, med njimi 509 Štajercev. V preteklem letu je bilo prirejenih več strokovnih tečajev, n. pr. za čebelarstvo, knjigovodstvo, ribarstvo in sadjarstvo. Darila za lep napredek je dobilo 8 gojencev, med njimi Jožef Kosi in Anton Kolarič.

Tečaji za kmetijsko knjigovodstvo. Podpore, da bi se taki tečaji mogli prirediti na kmetijski šoli pri Sv. Jurju ob juž. žel. že letošnje leto, se za to leto ni dobilo, pač pa se je določilo 500 kron v svrhu, da se taki tečaji na imenovani šoli omogočijo v letu 1911.

Brzjavke brez potrdila. S 1. septembrom stopi v veljavo nov, provizoričen predpis, po ka-

terem odpade potrdilo o sprejetju brzjavke. Ta predpis pa ne zadeva onih brzjavk, za katere je treba plačati pristojbino za sela, potem posebnih brzjavk in državnih depeš.

Strokovni tečaji za učitelje gospodarskih nadaljevalnih šol. Naučno ministerstvo naznanja, da se bo v teku teh počitnic vršilo devet tečajev za učitelje gospodarskih nadaljevalnih šol. Za Slovence se bo vršil tak tečaj na deželni kmetijski šoli v Gorici.

Pojm časti med čuki in kaplani. Poročali smo svoj čas, da šteje šentjurski čuk med svojimi člani take, ki so bili zaradi tatvin že več mesecev zaprti; med žalskimi čuki je bil že zaradi uboja predkaznovani morilec Anton Pesko. . . Kaplani se družijo s takimi elementi, društva ne protestujejo, vse se lepo sklada v tej — čudni družbi. Mladina mora posnemati stare: Kmečka zveza sprejme v svoje vrste vse politične falote, ki morajo zapustiti Narodno stražo in vse neznačajne — čemu bi torej „čuk“ ne štel med svojimi kaznjencev in morilcev? Kaplani pa so danes po Berkovem in pater Anzelmovem vzgledu moralno sploh tako propadli vsled svojih hujskarij, da jih ni ničesar več sram. . .

VIII. poročilo »Južnoštajerskega hmeljarskega društva v Žalcu« z dne 27. julija 1910. o rasti hmelja v Savinjski dolini: Minoli teden je deževalo večkrat in vsled tega je postalo vreme hladnejše; to nekoliko zadržuje rastlino v normalnem razvijanju. Golding je že ves v kobulih in se bode vršila njegova trgatav med 15. in 20. avgustom. Pozni hmelj je ves v najlepšem cvetju. Solnčno in toplo vreme bi nujno potrebovali. — Društveno vodstvo.

Sodniški izpiti leta 1909. Lani se je priglasilo k sodniškim izpitom v Avstriji 276 kandidatov, za 82 manj ko preteklo leto; v Gradcu se jih je priglasilo za naše nadsodišče 25. Izpit je napravilo 9 kandidatov z odliko, 98 kandidatov z jako dobrim uspehom, 156 z dobrim in z nezadostnim 13 kandidatov.

v Obisk spodnještaj. toplic. Rogaško Slatino je obiskalo do 23. julija 1577 strank z 2267 osebami, Dobrno pa 334 strank s 601 osebo.

Letošnji cesarski manevri. Od zanesljive strani se izvjavlja, da se letošnji cesarski manevri vrše na vsak način in sicer v severnooogrskem komitatu Cips.

Celjski okraj.

v Iz Žaleca. Kmetijsko bralno društvo na Ložnici pri Žalcu vabi na veselico z igro, godbo in plesom, ki se vrši v nedeljo, dne 31. julija 1910 v veliki Hodnikovi dvorani v Žalcu. Vprizori se prvič v Žalcu igra petdejanika „Na Osojah“. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Blagajna se odpre ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina: Sedeži od 1—4. vrste K 1/20, od 4—8. vrste 80 vin, od 8—12. vrste 60 vin. Stojišča 40 v. Za zabavo je vse najbolj preskrbljeno, med posameznimi dejanji in priprosti zabavi svira oddelek „Celjske narodne godbe“. Posebna vabila se ne razpošiljajo. — Prihitite toraj 31. julija vsi prijatelji lepe igre in godbe v naš prijazen trg, prihitite vsi, ki vam je za procvit in probujo naprednega društva.

Velika veselica v Št. Pavlu pri Preboldu. Nikdo naj ne zamudi se udeležiti velike veselice, koju priredi dne 7. avgusta pripravljalni odbor društva „Sokol“ v Št. Pavlu pri Preboldu. Vsak

Savinjčan naj počasti Št. Pavel s tem, da se udeleži te velepomembne veselice. Nikdo se ne bo kesal, kdor bode prisoteg in kdor bode videl telovadbo, krasne vaje, koje bodo izvajali bratje „Sokoli“. Št. Pavelčani se pripravljamo z največjim veseljem za to veselico, v nadi, da nas poseti tudi veliko število tujih gostov, z največjim veseljem pričakujmo brate „Sokole“ in „Sokolice Zagorske“. Naše častite občane znane narodne dame bodo poskrbele za najboljšo postrežbo v šotorih, manjkalo ne bo ničesar. Med in po telovadbi bode svirala polnoštevila godba na pihala. Plesa in zabave upamo, da se bode navžil vsako dovolj. Natančnejši program sledi.

v Čebelarstva podružnica za Savinjsko dolino priredi v nedeljo 31. tm. podučno predavanje ob treh pop. v Št. Petru v Sav. dol. pri šolskem čebelnjaku. Domači in sosedni čebelarji, pridite v prav obilnem številu!

v G. opat Franc Ogradi v Celju bo slavil 31. julija 50-letnico svojega mašništva. G. Ogradi je rojen dne 13. julija 1836 v Gornjemgradu; leta 1848 je prišel v „glavno okrožno šolo“ v Celju in napravil l. 1857 na celjski gimnaziji maturo. — V mašnika ga je posvetil škof A. M. Slomšek 25. jul. 1860. Služboval je g. Ogradi kot kapla v Konjicah in na Sladki gori; od l. 1868—1875 je bil vikar v Celju in na to 15 let špiritual v mariborskem bogoslovju. Leta 1890 je došel kot kanonik in infuliran opat nazaj v Celje. G. Ogradi ima tudi cesarsko odlikovanje, vitez je železne krone 3. razreda in sedaj bo zlatomašnik. Še na mnoga leta!

Ogenj v šentjurski okolici. 22. t. m. je zgorela hiša in gospodarsko poslopje posestnika Koželja v Stopcah. Škode je okrog poldrug tisoč kron; zavarovalnina jo krije le deloma. Sumi se, da je zažgal nekoliko slaboumni posestnik Miha Cmok, katerega je videla Koželjica, da je tekol od goreče hiše.

Savinjska dolina mora ostati naša — — — upije zadnja „Straža“ in opisuje „veličasten“ shod Marijinih devic v Petrovčah. Da jih je videl dopisnik „Straže“ 500, mu ni zameriti, ker ima štiri oči, dasi jih niti 200 ni bilo. Pripeljale so se na dveh vozovih, nekaj jih je prišlo z vlakom in domače — vseh skupaj kakih 150—180. Tiralni so jih v napol podrti Lenkovo sušilnico, katero so nakupili klerikalci za 15.000 K dasi ni vredna 2000 K in katero sedaj nazivljejo „društveni dom“. Tam je nastopil „mučenik“ Žebot in učil device, kako morajo biti, da bodo ugajale čukom in drugim tičem. Čudno se nam zdi, da se ni zdelo vredno nobenemu duhovniku udeležiti se ustanovitve „Savinjskega okrožja“ zveze slovenskih deklet in so prepustili ustanovitev za klerikalce tako velepomembne organizacije našemu Jehartu in mučeniku Žebotu. Fantu, ki je še „ledig in frei“, pač dekleta raje poslušajo, kakor kakega sivolasega župnika, ki ima že itak svojo kuharico. Da bi dekletom bolj ugajalo, skakali so okoli njih tudi savinjski „orli“ ali „čuki“, kateri se baje grozno bojijo za te device, ker iste vedno rade škilijo tudi po l beralcih, če so „le za dobit“. Slabo spričevalo za petrovske čuke in mučenika Žebota je dejstvo, da so „najkrasnejše“ device proti večeru v gostilni v enomer turobno vikale in krikale: „Njega, njega ni, njega od nikoder ni.“ Morda so pa le tugovala za kakim presnetim liberalcem . . . ! Rujno vince je razvozlalo tudi tem čednostnim, sladkoginjenim devicam jezik, da so izražale v raznih ljubavnih pesmicah občutke svojih „deviških“ src. — Petrovskim klerikalcem dela „društveni dom“ sive lase. Kaplan Jehart je sklenil kupčijo, dobil v Ljubljani posojilo 15.000 K, sedaj pa nimajo tistega, ki bi se rade volje proglasil in podpisal kot gospodarja te razvaline, ker vsak dobro ve, da bi potem moral tudi plačevati obresti in glavnico. Da bi spravili denar skupaj vsaj za obresti, prirejajo skoraj vsako drugo nedeljo kako komedijo. Ker so domačini že siti teh neumnosti in nočejo več plačevati baje zelo dragih sedežev, zbornali so skupaj device cele Savinjske doline, češ, za enkrat bomo le dobili precej svetlih kronic za najhujšo silo.

Kakor se godi pri konsumnih društvih, tako bo tudi tukaj. Jehart, ki jim je vse tak imenitno „vštimal“, jo bo popihal, klerikalci bodo pa plačevali, če bodo imeli s čim. Lenko se jim pa v pest smeji, da je to podrtijo tako „fein“ prodal. Kakor se sliši, hočejo napraviti v „društvenem domu“ tudi gostilno, čeravno so klerikalnim gostilničarjem o času volitev obetali, da bodo, ako volijo z njimi, vedno le tje zahajali. Zato delajo nekateri že kisle obraze! No, izučene „kelnarce“ v društvenem domu bodo jim že na razpolago. saj imajo med glavnimi devicami baje tudi take, ki so se izobraževale v prisilnih delavnicah in to je „cvet slovenskega ženstva Savinjske doline“, kakor je omenjal kaplan Jehart v pozdravnem govoru. Če vas ni več in boljših, kakor ste se pokazali zadnje nedelje v Petrovčah, potem Savinjska dolina nikdar ne bo vaša! Vaš društveni dom, ki je tako drag kakor „zafran“, se vam bo kmalu

In od tedaj sem mu dajala pisma, vsa svoja pisma. Oddajal jih je in mi nosil odgovore.

To je trajalo nekako dva meseca. Zaupala sva vanj in tudi ti si mu bil naklanjal svoje zaupanje.

A tedaj se je, oče, dogodilo to-le. Nekega dneva najdem na istem otoku — kamor sem zopet priplavala, dasi me ni imel nihče čakati — tvojega slugo. Ta človek je čakal na me, mi izjavil, da nas hoče izdati in tebi izročiti moja pisma, ki jih je zadrževal, če mu vsega ne izpolnim po volji.

O oče, moj oče, mene je pretresel strah, pred vsem strah pred teboj, ki si mi bil tako dober in sem te tako prevarila, ter strah za mojega prijatelja, ker bi ga bil ubil. A mogoče sem se bala le za samo sebe. kdo je vedel? bila sem izven sebe, daleč od ljudi, pa sem pomislila, da moram pridobiti tega slugo, ker me je in on ljubil. Kaka sramota!

Me žene smo tako slabe, da prej izgubimo glavo nego vi moški. In ko smo enkrat padle, padamo vedno niže in niže.

Mar sem vedela, kaj sem storila? Vedela sem, da eden od vaju ali pa jaz moramo umreti . . . in jaz sem se podala temu človeku . . .

Vidiš, oče, da se ne mislim braniti.

A potem . . . a potem se je dogodilo ono, kar sem morala že prej slutiti; morala sem se mu podajati, kadar je on hotel, ker strah me je bil povsem obvladal.

In on je bil moj ljubavnik, kakor oni drugi, in to vsak dan. Ni to grozno? Kakšna kazen, moj oče!

Uvidim, da moram umreti, živa bi se nikoli ne

predrznila, da takšen zločin priznam. Nisem mogla nič drugo, nego da umrem; nič bi me ne moglo očistiti, tako sem bila oskrnjena. Nisem mogla ne ljubiti ne ljubljena biti, ker zdelo se mi je, da skrunim vsakega, komur roko podam.

Za četrt ure grem v kopelj in se ne vrnem več.

To pismo dobiš čez roke mojega ljubljence. On ga bo prejel po moji smrti in izvršec moje zadnje želje, poslal ga tebi, ne da bi vedel, kaj je v njem. In ti ga prečitaš, ko se z grobov vrneš.

Z Bogom, oče, več ti ničesar nimam reči. Stori, kar bodeš smatral za dobro, a meni oprost . . .

Polkovnik si otré oznojeno čelo. Hladnokrvnost, ki ga ni ostavila v najkrutejših bitkah, ga je obvezala tudi sedaj.

Zavoni, in ko sluga vstopi, zapove:

»Pošljite mi Filipa.«

Pri tem odpre skrinjo svoje mize.

Takoj pride Filip, snažen in visok vojščak z rdečimi brki, lokavim in zvitim pogledom.

Polkovnik ga srepro pogleda.

»Ti mi moraš takoj povedati ime ljubavnika moje žene!«

»Gospod polkovnik, jaz . . . jaz . . .«

Polkovnik vzame revolver iz polodprte skrinje.

»Naprej! Brzo! Veš, da se ne šalim.«

»Dobro, gospod polkovnik . . . To je kapitan Sent-Albert.«

Komaj je to izustil, mu bliskne pred očmi in on pade z licem na tla zadet sredi čela . . .

podrl, če skoraj ne napumpate par tisočakov in mu zakrpate največje luknje. Eno ste si zazidali in zato napravili dve manjši, da je zdaj res čisto podoben tingel-tangelnu. Petrovčani se bodo menda dolgo spominjali, kako so kupovali in plačevali društveni dom, ko o Jehartu, ki jih je speljal tako lepo na led, ne bo več duha ne duha.

Iz Hrastnika. Mladina hrastniških družbenih vrtcev priredi v nedeljo dne 31. tm. gledališko predstavo v slovenski šoli na Hrastniku ob 4. uri popoldne. Igrala se bode mladinska igra „Deklica s tamburico“. Po predstavi je prijateljski sestanek v gostilni g. Ferd. Roša v Hrastniku. Isti dan je tudi razstava ročnih del od otrok iz vrtcev, katera je odprta od 9—12 ure dopoldne in od 1—4 ure popoldne. Čisti dobiček poklonijo naši malčki družbi sv. Cirila in Metoda kot jubilejni dar. Prijatelji narodne mladine se prosijo in njudno vabijo k tej prireditvi. Vršni se ob vsakem vrennemu.

K žalskemu umoru. Pišejo nam iz žalske okolice: Morilec Cokanov, Pesko po domače Benclov fant je prišel ob času zadnjih deželnozbornskih volitev v Gotovlje agitirat. Ker pa v Gotovljah nimajo smisla za čukarjijo in enake prismodarije kakor jih uganjajo žalski kaplani v Vrbju, jo je moral Anton Pesko kmalu popihati iz Gotovelj. Mati pos. Jošta je fantu rekla, da vendar ne more biti Bogu dopadljivo, ako član tako svete stranke kot je farovška zveza, tako strašno preklinja. Menda bi tudi njo na mestu zabodel, ako bi se ne bal. Benclova fanta in njuni tovariši so stalno občevali z žalskima kaplanoma Schreinerjem in Jehartom. Kaj se je govorilo, kaj fante učilo, da čakajo ponoči na cesti kot tolovaji na mirne, z narodne slavnosti se vračajoče ljudi? Ljudstvo je pri nas zaradi Cokanovega umora sila razburjeno; vse obsoja fantovske Marijine družbe, čuke in klerikalna izobraževalna društva, kjer se mladina le nahujka in podivja. Žalska kaplana pač ne bodeta še imela korajže s kom drugim občevati kot z vrbenskimi tolovaji. Kajti odgovornost za umor leti na nju, ki sta bila Peskova dušna pastirja, somišljenika in politična voditelja ...

v Iz Gotovelj. Dne 20. julija ob 4. popoldne je izbruhnila strašna nevihta nad vasjo Gotovlje. Padala je gosta toča, dež kar lil in burja strašno lomastila po hmeljnkih. Občutno so poškodovani ne le hmelj, ampak tudi vsi poljski sadeži. Strela je udarila na več krajih, samo pri kmetu Cesaru 3 krat v telefonske droge in žico pretrgala. Sreča, da je bil spočetka hudi dež, da je bilo žito mokro, sicer bi bila toča vse zlutila.

v Kmetijsko zborovanje v Dramljah. V nedeljo dne 31. julija ob 3. uri popoldne priredi šentjurska kmetijska podružnica svoje zborovanje v Dramljah v šolskih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Poučno predavanje iz živinoreje in kmetijstva; predavatelja potovalni učitelj Goričan in strokovni učitelj Zidanšek. 2. Kmetijski pogovori. 3. Sprejem ndov. 4. Sprejem naročil naravnih in gnojila. K mnogoštevilni udeležbi vabi načelstvo.

Smrtna kosa. V Žalcu je umrl 22. julija gospod Josip Zigan, veleposestnik, odbornik Savinjske posojilnice in bivši odbornik, star 67 let. Bil je odlični somišljenik narodne stranke. N. v m. p.!

Loka pri Zidanem mostu. Dne 31. majnika t. l. se je vršila pri nas sv. birma, ter smo imeli čast videti našega kneza in nadškofa Mihaela Napotnika. Vendar pa ta ni imel pri našem župniku časti, da bi mu isti pokazal »farovško« blagajno itd. od hranilnice in posojilnice, katera se nahaja v župnišču. Dozdeva se gotovo vsem čitateljem, da je ta že skoraj ostarela zadeva nekako smešna, vendar pa ker so se natančni dogodki od našega župnika in njegove hranilnice in posojilnice še le sedaj poizvedli, dovoljemo si torej pripomniti sledeče: Njegova, ali po domače »farovška posojilnica« je isti dan z vsemi svojimi predmeti, kateri igrajo glavno ulogo za reklamo, imela »svoj čas«, to pa seveda zaradi tega, ker so ti predmeti po izrazu »ženskega spola«, zategadelj ni naš nadškof niti videl deske na farovžu kakor tudi ne posojilniške blagajne. Prvo je naš župnik s pomočjo lestvice snel raz zidu ter jo nesel v postelj, da se pred pogledom nadškofa ne prehladi na farovškem zidu — blagajno pa je z roččastim platnom pokril, da je niso muhe videle, ko je nadškof pregledoval po župnišču. Vse to je bilo najbrž zaradi tega, ker se je bilo bati, da bi se vse, kar se tiče »farovške posojilnice«, ne prehladilo ob »svojem času«. Zadeva bi še ne prišla niti sedaj med tukajšnje ljudstvo, vendar pa, ker je naš župnik postavil lastnega strežnika našemu nadškofu, vseskozi zagrizenega klerikalca oziroma čukarskega podrepnika F. K., kateri ne more svojega jezika za zobmi držati, prišla je ta zadeva torej tudi drugim v znanje. Omenil bi še mnogo o našem župniku, koliko skrbi ga stanje cerkvene zadeve, vendar se bojim, da bi se njegove besede ne vresničile, ker se je izrazil: da če bomo toliko proti njemu, »bu vorgu cerkv. stavbno društvo čist proč od sebe, potem pa da naj imamo kakor hočemo«.

Iz Št. Jurja ob J. ž. (Sokolska veselica.) Lokarje je prijazna vas ob okrajni cesti proti naprednim Dramljam, kakih 10 minut od šentjurskega trga in četrt ure od kolodvora. Prebivalci so vsi — razen zelo majhne izjeme trdni naprednjaki in prijatelji sokolov. Na majhnem gričku stoje ob cesti ponosna

kmečka poslopja. Lepa bela hiša, obdana z mehko zelena trato pa je prijetna gostilna znane, vrle obitelji Mastnak-Zajčeve. To vabeče zavetje so si izbrali mladi šentjurski sokoli za svoj prvi samostojni, javni nastop v nedeljo 31. julija. Semkaj pridite tudi vi, dragi prijatelji in znanci, od blizu in daleč, da se skupno radujemo ter v bratski slogi in ljubezni nasrkamo čile in vznesene sokolske ideje. Tako se navdušujemo in krepimo svoje sile v boju za mili rod in našo lepo domovino. Vse, kar misli in si upa nastopati odkrito in slovensko, naj se zbere 31. t. m. v bližnjih Lokarjih! Na zdar!

Pogreb umorjenega Cokana v Žalcu. Ob veličastni udeležbi Vrbenčanov, Žalčanov, Petrovčanov in Gotovljanov se je vršil 22. t. m. ob 11. uri dopoldne pogreb, ki ga je vodil kaplan Schreiner v spremstvu organista Zupanca. Žena umorjenega je šla še posebej prosit župnika, naj vodi on spreved od cerkve na pokopališče, no častiti hujskajoči duhovščini se je zdelo Bogu dopadljivo, da blagoslovi krsto Schreiner. Bil je v resnici strašen in mučen pogled na kaplana Schreinerja, kako blagoslavljiva krsto, oči trdo uprte v tla, na obrazu srd in jeza. — Stal je pred krsto, in ljudje so si šepetali: »Sam se je obsodil«. Žalčani so položili na grob rajnkemu venec z napisom: »Narodni žrtvi Žalčani«. — Spreved se je vršil samo do mrtvašnice — odtam je odšel tudi kaplan Schreiner, ne da bi zmolil za rajnkim običajni očenaš. Dejstvo in kaplanovo obnašanje govori samo zase dovolj.

Ponesrečeni nemškutarški shod v Levcu. 24. t. m. so se pripeljali v Levce tisti »nemški kmetje«, ki so nezadovoljni s slovensko občinsko upravo v celjski okolici. — Samo čudno je, da so vsi ti nezadovoljni »kmetje« bili iz Celja in sicer puklasti Ambrožič, Bečine, že slavnoznani mitničar Beneš, neki magistratni sluga Fasching in komandant znanih dišečih kanonov, Hrvat Derganc. Slovenci so bili zelo radovedni, kaj bodo ti »kmetje« povedali pri Neuwirthu in so došli tudi v lepem številu poslušat. Toda magistratovci so imeli tako slabo vest, da si še v gostilno niso upali, kamoli da bi imeli shod! Šli so v Levce k nemškutarju Strenčanu in so tam »zborovali«: vseh zborovalcev s Celjani in levškimi štajercijanci, ki še v celjski okolici niti vsi volili niso, vred je bilo — 19! To »lepo« število priča gotovo o velikem navdušenju okoliških kmetov za celjske renegate! Tem damo sicer prijazen svet, naj odslej zborujejo v mestu, pod varstvom »pravičnce« celj. policije; zunaj jih ne bomo odslej več pustili zapeljevati ljudstva kakor bi oni hoteli.

Ponesrečeni nemškutarški shod v Sp. Hudinji. Ambrožiča zasleduje pri rovarjenju v celjski okolici grda smola. Ker si s svojimi njega zares vrednimi spremljevalci in agitatorji ni upal imeti v Levcu v napovedanem lokalu shoda, se je spravil 25. t. m. Lovraču v Sp. Hudinjo. Bila šta z njim Beneš in zloglasni pouličnjak Bečine. Že od 4. ure popoldne so ti celjski »Nemci« zapajali pri Lovraču 4 ali 5 kmetov; ko pa je imelo priti do shoda, so došli Slovenci — in korajžni Ambrožič jo je s svojimi gardisti korajžno odkuril. Zakaj pa ni govoril? Bili bi ga tako radi slišali, kako bi — slovenski govoril in kako bi hvalil zavoženo celjsko gospodarstvo. Da veliki Ambrožič tako klaverno zapusti bojno polje — kdo bi si to mislil? Beneša je lomila na posmehljive klice slovenskih mož taka jeza, da jim je grozil s celjske policije, ko pridejo v mesto ... Ambrožiču je nekdo rekel z ozirom na visoko število njegovih semestrov, da je »kvadrat-doktor«, kar je vzbudilo viharo veselost ... Ko so renegate odhajali, so doneli za njimi »Hej Slovenci ... V mestu ima korajže naša nemškutarška svojat, v okolici pa se boje še celo vsake nedolžne kritike na shodih. Slovenski okoličani — tako je prav! Nemškutarjem pokažite povsod vrata!

Še podrobnosti k umoru v Vrbju pri Žalcu. Orožniško poročilo pravi, da so se prepira in poboja pred Korentovo hišo v odlični meri udeležili cerkveni pevci in člani »Čuka« brata Anton in Ivan Pesko, Franc in Rudolf Terglav, ter Nikolaj Holobar. Cokana je zbedel do smrti Anton Pesko. Cokan je dobil 6 bodljajev in sicer enega pri srcu, enega skozi pljuča, enega na levi rami, druge pa v glavo. V silobranu je zadal Pesku lahko rano na levem bedru. Cokan je šel s svojo ženo z žalske veselice — torej ni iskal nobenega pretepa. Našel je ravno Korenta v silobranu proti imenovanim klerikalnim tolovajem, kateri so se takoj lotili tudi njega.

Iz Št. Pavla pri Preboldu. Pri nedeljski cerkveni slavnosti je streljal 18 letni Karl Janč z možnarji. Pri tem pa mu je zletel jeden naboj v lice in bo fant najbrže zgubil vid.

Umor pri Novi cerkvi. 24. t. m. so se stepli tu fantje blizu gostilne po domače pri »Štepi«. Pri tem so ubili Jožefa Javornika. Dobil je tako nevarne rane, da je na mestu obležal mrtev. Hude bodljaje je dobil vojak Javornik, kateremu so vzeli bajonet in Jožef Flis, kateri ima roko nevarno zrezano. Jožef Javornik in Jožef Flis sta delala svoj čas pri zidar-skem mojstru Golgrancu v Celju.

Iz Trbovelj. Izvrstno reklamo za nemški Studentenheim v Celju dela po naši dolini par nezrelih frkolinov, med katerimi se posebno odlikuje brihtni študent Krašnik. Ker poznamo njegovega očeta kot mirnega soobčana, mu dajemo tem potom dober svet da naj namesto cigaret in piva privošči svojemu sinu vsak dan porcijo 25 na znani del telesa. Tako se mu

bo ohladila skisana tevtonska kri in bo ostal pri zdravi zavesti ob pogledu na slovenske lepake. Teh namreč kar ne more videti, kar nam priča zadnji slučaj v gostilni Plevčak, ko je ves divji trgal in teptal lepak trb. pevskega društva »Zvon« — za kar se mu obetajo še dokaj neljube posledice.

Vlak ometavali s kamenjem. Nad Laškim trgom so ometavali tovorni vlak, ki je vozil proti Celju, neki fantalini s kamenjem; jeden kamen je ranil na glavi sprevodnika Platzerja. O tej surovosti bode govorila sodnija svojo besedo.

Iz Šmarja pri Jelšah nam pišejo, da je pristopil trgovec Wagner k nemškonnacionalnemu trgovskemu društvu v Gradcu. Ali bi ne bilo dosledno, da bi si tam tudi poiskal odjemalce?

Iz Dola pri Hrastniku. Odkar se je postavilo naše gasilno društvo na odločno narodno stališče, se vedno zaletava par bližnjih nemščurčkov v njega in njegove člane, kateri so sami zavedni sinovi matere Slovenije. Nismo se ozirali na prve dopise, ki so se valjali po umazanem »Štajercu«, ker istim se itak vsak trezno misleči človek smeji, pač pa odločno zavračamo zadnje napade, v kolikor se tičejo narodnega načelnika hrastniške požarne brambe gospoda A. Podmenika in načelnika dolske požarne brambe g. F. Laznika. Kar se tiče dopisa lažnjivega dopisuna »Štajerčevega« katerega itak vsak ljudskošolski učenec nadkri-ljuje v izobraženosti, omenjamo sledeče: Ni res, da bi bil g. Podmenik pozdravljal »giazarce«, ampak dotična štajercijanska butica nima niti olike najpriprostejšega človeka, da ne ve, da je g. načelnik le svojo dolžnost storil, ker je odzdravljaj. Izmišljene so tudi besede dopisunove o govorih zgoraj navedenih gospodov. Med drugim se čita tudi te-le: »Ta ubogi hauptman je dobil eno dolgo sabljo od nekega dragonerja, ki je leta 1848 pri nacionalgardiji služil. Kar neki žendar to vidi in glej, kakšna sramota, sabljo je moral oddati! Prosimo slav. c. kr. orožništvo naj nemudoma pošlje uredništvu »Štajerca« uradni popravek, da s tem zadobi g. načelnik Laznik in gasilno društvo Dol. zadoščenje, in upamo, da si v prihodnje prepove c. kr. orožništvo zlorabljeni svojo tako resno institucijo!! — Dragih laži ne bomo omenjali, povemo pa samo lažnjivemu dopisunu in njegovim sotovarišem, kakor tudi vsemu slovenskemu občinstvu, da je bil tudi gmotni uspeh slavnosti nad vse pričakovanje zadovoljiv.

c Gospodarski shod pri sv. Štefanu blizu Šmarja se je vršil dne 17. julija pri lepi vdeležbi kmetov vinorejcev pri Malgaju. Govoril in poučeval nas je tukajšnji oskrbnik in viničar Anton Malgaj. Razlagal nam je, kako vestno se moramo držati pravilnega škropljenja in drugih koristnih sredstev proti peronospori. Nadalje je ožigosal državne in deželne poslance in tudi grajal name-ravani vinski davek. Poslušalci so veseli pritrdjevali govornikovim izvajanjem in so obenem obljubili, da bojo pri prihodnjih volitvah dobro premislili, kako in koga bojo volili. Želimo si še več takih poučnih predavanj.

v Sv. Štefan blizu Šmarja. Naši klerikalci so zopet vzeli nekatere takozvane liberalce na muho. Na Antonovo nedeljo se je naša zloglasna obrekovalka Urška zaganjala v nekega napredno mislečega viničarja, kateri ji je po mojih mislih trn v peti, ker po svoji glavi misli; grede od Šentjanža domu se je zaganjala v njegovo osebo, češ kaj bo on po časopisih pisal od klerikalcev, kako so brezverni. Pa devici se je morda sanjalo, ker sploh nismo nič čitali, da bi bilo kje pisano, da so klerikalci brezverci. Dalje je pravila, da dotični dopisovalec tako ne gre v cerkev, do cerkve še pride, ali v cerkev ga ni dobiti. Malgaju svetujem, naj gre od zdaj naprej vsako nedeljo in praznik pred glavni oltar k Urški v stol sedet, da ga bo lažje videla. Jaz pa, ki to pišem, ga pa vsako nedeljo, ako le pride k Sv. Štefanu, vidim v cerkvi. Štirinajst dni pozneje zopet na poti iz Šentjanža je pa že zopet drugega obirala, ker je seveda naprednega mišljenja. No pa tak liberalce vendar ni kakor ta preklicani Malgaj. Ta ženica (pardon devica) se je tako izpozabila, da je začela govoriti celo o ženitvi neke vdove, katere mož je še na mrtvaškem odru ležal, češ da se bo poročila z nekim Anton Žaberlom, kateri tudi ta preklicani »N. L.« čita. Klepetuljka, drugokrat pa bolj pazi, kdo hodi zraven Tebe. Povem ti tudi še, da smo tudi drugi tako kunštni, da znamo dopise zlagati, ne samo tisti modrijan Malgaj, kakor si ga Ti imenovala. Kaj še pa kaj tvoji pobožni fanti, kateri so cesarjevega fantazvezanega v Koroščevo štalo spravili? Opazovalec Babenbrdčan.

Brežiški okraj.

b Iz Podsrede. Danes 24. jul. 1910 je naš provizor g. Podpečan po pridigi naznanil, da bodejo na dan sv. Jakoba novicijanti za duhovnike posvečeni. Nazadnje je zmolil 3 očenaše z namenom, da bi Bog dal vredne in goreče duhovnike. Na poboljšanje patra Jehelma, Berka, Šilerja, huj-skačev Schreinerja in Jeharta se pa ni spomnil. Mogoče je pa tudi prepričan, da molitev za take specialitete sploh ne bi bila uslišana.

Umrl je 24. t. m. v Brežicah g. Ignac Polanšek, pekovski mojster in hišni posestnik. N. v m. p.!

b Iz Podsrede. („Kar ni popolno, ne bo uživalo nebeškega veselja“). Al' gospod redakter, kak' me je gital dopis v vašem zadnjem „N. L.“, katerega je napisal „Resnicoljub“ iz Podsrede. Prineseto sem bil nevoljen ko sem videl, da vam je vaš tukajšnji dopisnik tako površno opisal „teater-štikelce“ našega g. kaplana. Moj sinček — vaš dopisnik „Mali Pepček“ mi je rekel: „Veste dragi papa, pišite pa vi g. uredniku vse bolj natančno; mene jezi ze to, da je vse tako povisno in najljubi bi sam sebe poglabil in v Afliko zagaal, da bi tam najraje sruše guncal!“ — Zategadelj mi dovolite, gospod urednik, malo prostora v „Nar. Listu“, da še napišem par „teater-štikelcev“, katere nam v zabavo prireja naš g. Podpečan, kojega možgani so vsled skrbi za prirejanje teh „štikelcev“ že tako izmučeni, da ne more več iz možgan izprešati niti ene poštene pridige. — Evo par komadov: „Z dvema zakonskima ženama v kaplaniji (ob pol 7. uri zvečer meseca februarja) žganje „gledajoči“ kaplan“. — „Kaplan in „devica“ z bolno nogo“. (V „Glasniku najsvetejših Src“ piše, da je na njegovo priprošnjo do presvetih Src Jezusa in Marije — izgubila neka „devica“ — bolečine v nogah.) — „Kaplan in župnikova kuharica“. (Nekega torka zvečer se je vle gel pri večerji g. kaplan na posteljo, katero je s seboj prinesla bivša farovška kuharica iz Maribora, katera je bila ne le po mnenju g. kaplana, temveč po naši sodbi — krasna — in je rekel (glasno): „Tu bi se fletno ležala“. Kuharica je ravno večerjo donasala) — „Kelnerce po nemščurških gostilnah obiskajoči kaplan“. (Nedavno temu je bil g. kaplan z svojim „leibfijakarjem“ Bezenšekom v Celju in trošil denar po nemščurških gostilnah.) — „Kmalu več!“ Sedaj pa še par mojih misli. V kaplaniji, kamor ima dostop ves najslabši material naše fare, se je, posebno laud. čul pogostokrat pozno v noč prešeren smeh, česar pa mladini ne zamerimo. Tudi ne zamerimo, če si izbere g. kaplan izmed „Marinaric“ lahkoživo deklet za svojo miljenko, a da bi z vinom, ki ga mu damo ob biri mi kmetje — da bi s tem napajal in z njim vabil našo mladino, posebno **naše hčerke** v kaplanijo — ne, tega si mi kmetje, mi stariši sinovi in hčerk ne pustimo več dopasti!!! Sklenili smo, da odpravimo popolnoma vinski biro, posebno pa letos, ko ue bomo pridelali vina niti za lastno potrebo! — Bati se je, da bi na podlagi izreka enega evangelista „V vinu je prešestvo“ — začele naše „device“ kar po vrsti romati „v Rim“... — Take reči se dogajajo pri nas v Podsredi: to so sadovi takih organizacij, kjer so kozli za vrtnarje. Kdo je kriv, da peša vera? — In ti ljudje, ki imajo tuintam nebesa, strašijo nas trpine z vsemi satani, če delamo po lastnemu prepričanju in če čitamo njim neprijetne liste. Dokler se duhovniki ne bodo potrudili biti našema ljudstvu v vzgled v moralnem oziru, dokler ne bo duhovščina taka, kakor je ukazal Učenik, dokler se bo raje „smicala“ okoli ženskih kril in „kučemajk“ kot okoli brevirja — **dotlej gremo proti nji v neizprosen boj**. Sedaj čakamo voditelja, s katerim bomo pregnali te ostudne kupce iz svetišča božjega, kakor nek-daj naš Gospod! — Zadnje volitve in izvolitve Vrstovška kaže, kako globoko se tiči naše ljudstvo v temi in koliko truda še bo stalo ljudstvo izobraziti, da bo znalo rabiti lastni razum. Ko bo pa zaalo rabiti svoj razum, bo vrglo razse verige, volilo po svojem prepričanju in naše duhovstvo bo popustilo politiko in se vrnilo k svojemu zvišenemu delu, ker ne bo imelo več zaslombe... narod pa bo šel lepi bodočnosti nasproti. — S stranko, ki je s krvjo omadeževana — se mora prej ali slej obračunati! Pristaši stranke, ki groze našim somišljenikom z umorom (kot je grozil tukajšnji mizar Jože Zupan), pristaši stranke, kateri koljejo z noži iz političnega sovraštva naše somišljenike (Vrbje pri Žalcu), naj si zapomajjo: „Z mečem si hodil okoli in z mečem boš pokončan“. Tako je bilo in bo na vse večne čase. Amen. **Drugi „Resnicoljub“**.

Sokolska slavnost v Rajhenburgu. V Rajhenburgu je v zadnjih letih opažati živahno narodno gibanje. V trgu imajo pač odločilno besedo možje, ki so zares narodni in ki kažejo svojo narodnost tudi v delu. Preteklo nedeljo so imeli v Rajhenburgu sokolsko slavnost. V goste so jim prišla razna sokolska društva s Štajerskega in Kranjskega. Kar pa je slavnost najbolj pridelala, je bila prisotnost srbskih gostov — srbskih šokolov, ki so prihiteli iz Zagreba, da s kem oziru potrudili, da jim napravijo bivanje na slov. naroda. Srbskih sokolov je bilo okrog 40. Slovenci so jih seveda sprejeli z odprtimi rokami ter se v vsakem potrudili, da jim napravijo bivanje na slovenskih tleh kolikor mogoče prijetno. Pri tem so samo obžalovali, da jim to pot ni bila dana prilika pozdraviti v svoji sredi tudi hrvaških sokolov, ki se žal niso odzvali povabilu. Slavnost je uspela v vsakem oziru prekrasno. Najlepši vtisk pa je napravilo to, da se je slavnosti udeležilo izredno mnogo kmet. ljudstva.

v Dobje pri Planini. Sedaj se je še oglasil v „Slov. Gosp.“ Anton Teržan, tisti človek, ki misli, da je na vse viže učen in kunšten, ker se drži zmiraj župnika in ker je kos trgovca, ki naroča svoje blago večinoma pri najbolj strupenih nemcih in nemščurjih. Pa ko bi bil Teržan pame ten, bi bil lepo tiho, saj ve, da se ravno pri njem godijo take reči, ki bi se že morale davno razgla siti. Pa pri njem iskati pameti, pri žabi pa perja,

to je vse eno in zato naj tudi samega sebe prime za nčesa, ako se bo našel večkrat v časnikih. Tonč pravi, da je nadučitelj rekel, da bi rad mir med farani. To ni res. Nadučitelj je vedno trdil, da bo pustil vsakega pri miru, kdor bo dal njemu mir; in tako bo tudi naprej. Če sta bila slavna občinska odbornika Tonč in župnik večkrat težena in v časnikih, sta si sama kr va, ker nista dala mira; tako se jima bo tudi naprej godilo, če bosta bro dila. Tonč je tudi prišel prosit, da bi se mu ne nasprotovalo pri prošnji za gostilno. Za zahvalo pa je pomagal tistega oškodovati, ki ga je prej prosil. Ali Tonč misli, da so vsi buteljni? On hoče, da bi mu vsi strežili in na kupe nosili zato, ker je klerikalec. Klerikalci pa imajo svojega boga, ki mu je ime Pobasaj, za oltar pa jim je mošnja in bisaga. Kdor neče tem služiti, mora pa biti „ferdabau“. V zahvalo za prijazen spomin v „Sl. Gosp.“ pa bo prinesel „Narodni List“ odslej več lepih podob iz življenja največjih dobjsanskih klerikalcev, ker sami tako hočejo. Ljudje, vi pa pridno berite, naročajte in širite „Narodni List“, ki vam kaže tiste ljudi, ki spređaj ližejo, zadaj pa praskajo in odirajo. „Slov. Gosp.“ in „Straža“ sta pa lista klerikalnih razbojnikov in ubijalcev, kakor to kažejo vsakdanji zgledi.

v Iz Bizeljskega. V nedeljo dne 17. tm. je priredilo tukajšnje prostovoljno „gasilno društvo“ vrtno veselico pri gospe Blažinič. Ker je bilo slučajno lepo vreme, obnesla se je ta veselica se precej povoljno. Posedli so nas bratje Hrvati in sicer Sekoli in požarniki v spremstvu več drugih gospodov in dam iz Klanjca, kakor tudi številna družba gospodov, gospa in gospic iz sosednjih Pišec. Čast jim! — Udeležena je bila tudi večina domače inteligence. Grajanja in obsojanja vredno je pa to, da je ta inteligenca katera obstoji redom iz samih Spodnjestajercov, Kranjcev oz. Kranjic in Čehov, razan par oseb, kakor že po navadi tudi tokrat toliko nemško (ali kakor so Hrvati rekli švabsko) kramljala. Da li se že skoraj opustila ta grda navada!

Slovenjegraški okraj.

s Obrtniški shod v Šoštanju se vrši v nedeljo 31. tm. ob priliki občnega zbora tamošnje obrtne zadruga. Govori tudi gosp. Čretnik iz Št. Jurja ob j. žel.

v Župnik Rožman iz Zavodnjega pred kazenskim sodiščem. Dne 26. m. m. se je vršil v Zavodnjem pri Šoštanju v gostilniških prostorih g. Martina Ročnika volilni shod, katerega je priredila narodna stranka za svojega kandidata g. Ivana Kaca. To priliko je porabil tamošnji župnik — Ivan Rožman — ter ščuval ljudstvo proti narodni stranki, posebno pa proti napredni rodbini Ročnikov, češ da naj nihče ne gre k Ročniku, ampak h Petru kjer je bizeljanec po 32. Ko je drugi dan staval g. Ročnik župnika zaradi tega na odgovor, ga je župnik prav po rovtarsko opsoval, mesto da bi ga bil prosil oprostčenja. Pri tozadevni kazenski obravnavi, ki se je na to vršila dne 13. tm. pred okrajnem sodiščem v Šoštanju vsled zasebne obtožbe g. Ročnika, zastopanega po dr. Kukovcu, zoper župnika Rožmana zaradi zaje nja časti, se pa obtoženi župnik začetkom obravnave ni mogel na prav ničesar spomniti ter je trdovratno tajil, da bi bil g. Ročnika psoval. Vložil je celo po g. dr. Majerju protitožbo ter trdil, da je on žaljenec in ne g. Ročnik. Ko je pa tekom razprave uvidel, da vendar ne uide obsodbi, jel se mu je maloma zopet vračati spomin ter je po malem priznal, da je mogoče vendar le izustil očitane mu psovke. Ker g. Ročniku ni bilo na tem, da se župnika na vsak način obsodi, ampak je hotel le dokazati, da tudi župnikom ni vse dovoljeno, je privolil v poravnavo, glasom katere je obtoženi župnik obžaloval svoje postopanje napram g. Ročniku, umaknil protitožbo ter se zavezal plačati vse pravdne stroške. — Upajmo, da bode ta poravnava g. župnika poučila, da se ne sme preveč razburjati, ker je v razburjenosti premalo previden.

Ogledovanje govedi se bo to leto vršilo v Slovenjem Gradcu dne 30. avgusta, Šmarju 1. septembra, Laškem trgu 3. septembra, Brežicah 5. septembra in Radgoni 7. septembra. Razstavljaljo se bo bika in krave in v okrajih, kjer se plemenska živina redi, tudi mlado živino. V eni vrsti živali more en razstavljalce iz sredstev, ki jih dasta na razpolago država in dežela, dobiti le eno denarno darilo, in sprejme, kdor zasluži državna, oziroma deželna darila, za troje goved iste vrste, razven denarnega darila še brončeno, za šestero goved iste vrste pa srebrno deželno kolajno. V Slovenjem Gradcu se bodo obenem tudi ogledovale ovce.

Občinske volitve v Ribnici na Poh. se niso izvršile za slovensko stvar ugodno. Bilo je izvoljenih

v občinski odbor 8 nemškutarjev in 4 napredni Slovenci. Izid je tak vsled nezaslišanih nemških goljufij. Proti volitvam se bode vložil ugovor — in drugič se nemškutarjem ne bode več godilo tako dobro!

Ivan Orth.

L. 1890. je izginil nekdanji avstrijski nadvojvoda Ivan Salvator, ki je odložil svojo nadvojvodsko čast in živel kot navaden državljan pod imenom Ivan Orth po raznih deželah Splošno se trdi (in nasprotnega še ni nihče dokazal), da je na potovanju v Čile na ladji „Margareta“ ob priliki strašnega morskega viharja dne 21. julija 1890 pri rtiču Tres Puntars z drugimi popotniki vred našel smrt. Če se tekom šestih mescev ne posreči najti dokazov, da še živi, ga bo takrat najvišji dvorni maršalski urad proglašil za mrtvega.

Ptujski okraj.

v Iz Sv. Trojice pri Rog. Slatini. Dne 30. junija je pripeljal Juri Ferlež, sodarski mojster, seno domov. Ko se je s svojimi ljudmi k mali južini vsedel, je prišel njegov zet F. Strašek senenimi vilami, začel ž njimi brez povoda lomati po Jurju Ferležu, po glavi, po ramah, po rokah, da mu je na deset roki kost zlomil in mu glavo na treh krajih prebil. Baje je Strašek že večkrat Ferležu grozil s smrtjo.

v Sv. Bolfenk pri Središču. Petelin je gzdavec, liberalcec je hinavec. Spisal Maudov Pepček od Makotrovega do Sračovega prelaza. Vzeto iz kardinal Zadravčevega poglavja. Kaj ne, krasen nagovor ubogega klerikalca zaslepljenca. Ti ljudi Jože moj sošolec, mogoče si se te olike naučil pri vojaki, kali? Mogoče pa pri tem, izobraževalnem društvu, ki vam že čisto diši po sirotki. No saj to ni nič čudnega, ker iztek pravi: „kakšen je učitelj, takšen je učencec“. G. župnik še tako ni naredil ene poštene pridige, od kar je pri Sv. Bolfenku, ampak razbja in rolni, posebno zadnji čas je popolnoma pozabil, da je na prižnici, temveč misli menta vedno, da je na kakšnem političnem shodu, ter čisto prostaksko udriha po naprednjakih. Ljudje kar tromoma zapaščajo cerkev ter se zgražajo nad ostudnim obrekovanjem liberalcev s strani g. župnika. Tudi drugi klerikalni prvaki se tako divje obnašajo, da se nam kar stidi. Kaka neki bi potem mogla biti tista peščica mladine, ki jo imajo pod komando?! Vaše „krščansko“ društvo, katerega ste povzdignili v deveta nebesa, je le šola hujskarije. — Vaše geslo je: Laž naj zavlada, resnica naj pogine!

v Središki lov je bil na večerajšnji dražbi izdražban za letnih 811 kron. Izdražbal ga je g. Jurij Polanec v imenu lovske družbe.

v Nespoznau utopljenec. 22. jul. popoldne je našel brodar Kraujc pri Sv. Martinu pod Vurbergom na levem dravskem bregu moškega utopljenca, ki je moral ležati že več tednov v vodi. Telo je 175 cm dolgo; mož utegne biti star 25 do 30 let, je brez brade in ima dolge črne lase.

v Redni občni zbor akad. fer. društva „Bodočnost“ se vrši v soboto, dne 30. tm. ob 3. uri pop. v „Narodnem domu“ v Ptuj. Ker se bode razpravljale na tem občnem zboru zelo važne stvari in ker se na tem obč. zboru tudi odloči o usodi društva „Bodočnost“ je nujno potrebno, da se udeleži tega obč. zbora vse dijaštvo cele „Priokije“. Dolžnost vsakogar, ki mu je kaj na tem, da se zagotovi obstoj tako važnemu društvu, je da se udeleži sam obč. zbora in da agitira za obilno udeležbo. **Odbor.**

Vrazova stoletnica 21. avgusta t. l. Slavnostne govore so blagovolili prevzeti sledeči gospodje: dr. Anton Medvea ima cerkveni govor; dr. Oton Kučera zastopa „Matico Hrvatsko“, a dr. Fr. Ilešič govori v imenu „Matice Slovenske“. Vzdala se bo istega dne spominska plošča na Vrazovem rojstnem domu. Vse p. n. hrvatsko in slovensko občinstvo najvljudneje vabimo k udeležbi, zlasti pa vsa izobraževalna, pevska in telovadna društva. Slednja pa prosimo, da blagovolje vsaj do 7. avgusta prijaviti svojo udeležbo in ali pridejo z zastavami, da se vemo ravnati pri sestavi podrobnega programa. Na poznejše priglasje se ne bomo ozirali. Slavno občinstvo prosimo bla-

gohotnih denarnih prispevkov v pokritje priveditvenih stroškov. Morebitni čisti dobiček je namenjen obema „Maticama“ in „Zgodovinskemu društvu v Mariboru“. Dopise je nasloviti na tajnika g. Fr. Štuhec-a, kaplana pri Sv. Miklavžu pri Ormoža, denarne pošiljke pa na g. Fr. Vraz a, župana v Cerovcu, pošta Ivanjkovci pri Ormožu.

Pripravljalni odbor.

Iz Ormoža. „Straža“ očita — Celjanom razmere v Ormoški posojilnici. Ali bi ne bilo prinetnejše, da bi se obrnila s temi očitki na naslov g. dež. poslanca Meška, slavnega postavodajalca, ki ima vodilno vlogo v tej posojilnici?

v Iz Vurberga. Veselica C.-M. društva se je izobno obnesla, čisti dobiček je lep, približno K 60, ki se izroči glavnemu vodstvu. Slavnosten govor g. Avg. Požegarja je bil izvrsten; naredil je na vse poslušalce viden utis. Tako je prav, le složao vsi stanovi delujmo!

»**Akcijo proti pijančevanju**« v ptujski okolici, kjer se gode zadnje čase grozni pretepi in zločini, nasvetuje »Sl. Gosp.« To akcijo bi lahko najlepše izvedli duhovniki; naj bi na prižnicah raje govorili o pogubnih posledicah alkoholizma in naj bi tudi zasebno delovali v tem smislu. Pa kaj hočemo! Prvič so gospodje sami največji pijanci, drugič pa jim je hujskanje proti dr. Ploju in liberalcem bolj pri srcu ko vse telesno in duševno propadanje nesrečnega slov. prebivalstva. »Liberalnim škricem« se grozi z nožem in kolom, če bi šli med ljudstvo — in tako bo ostala »akcija« na potrpežljivem papirju »Sloven. Gospodarja«.

Iz Žeta. Peronospora nam je uničila vinograde popolnoma, tako, da namesto 20 polovnjakov ne bomo nabrali najbrž niti dveh; tako se vinski kupci ne bodo mogli več iz nas delati norca. Tudi sadja ne bo toliko, razun kaj malega jabolk, sliv ne bo nič in hršek tudi ne. Kaj bo začel kmet-trpin, kje dobil denar za vsakdanje potrebe, za davke, dolgove, povrh pa si bo moral še kupovati živež, ker je pšenica snetljiva in nekatere ne bo vredno niti žeti; tudi krompir gnije.

Iz Ptuj. Ako pride človek v Ptuj, ne ve res, ali je na Slovenskem Štajerskem ali je kje gor na Pruskem. Res je, da pri tem največ zakrivijo naši ljudje, čemur bi se pa moralo vendar enkrat odpomoči. Ako najprvo pogledamo naše gospe in gospodične, slišal bo vsakdo, da se te dan na dan bolj poslužujejo blažene nemščine. Ako gremo naprej v naše — narodne trgovine, vidimo zopet, da je občevalni jezik v nekaterih blaženo nemški. Srce te tudi boli, ako opazuješ kako se nekateri tukajšnji Slovenci z mirno vestjo krijejo svoje potreščine v nemških trgovinah in kako se tudi poslužujejo nemščine v vseh uradih, med tem ko le nekatere brezpomembne osebe varujejo doslednost. Čemu treba vsega tega? Ali je nemški jezik res tako »nobel«? Ali še hočemo storiti naše Nemce bolj ošabne kakor so? Povedalo bi se še sicer marsikaj lahko o Ptuj, a naj to za danes zadržimo. **Eden, ki vse opazuje.**

Iz Rogaške Slatine nam pišejo: Sedemletni sinček posestnika Škrabla iz Teržiš je šel mimo gradeče se nove stavbe svojega očeta. Pri tem je pogledal skozi okno težak Avgust Plevčak in je vrgel proti dečku pest malte. Ta je zadela dečka na desnem očesu in apno mu ga je tako zjedlo, da bode dečko na tem očesu za vedno slep.

Nepreviden voznik. V Ptuj je povozil posestnik Fr. Kranjc iz Bišečkega vrha pešca Martina Pozniča iz Bratislavec pri Polenškaku, ki je bil ravno namenjen z letnega dopusta v Pulj nazaj. Kranjc je konja preveč pretepal, vsled česar se je ta splašil in tako naglo pridirjal na dvorišče Brenčičeve gostilne v Ptuj, da se Poznič ni mogel več umakniti. Vojak ima strto levo nogo v kolenu. Spravili so ga v mariborsko vojaško bolnišnico.

Mariborski okraj.

Iz Selnice ob Dravi. Zadnji teden se je zgodila tukaj velika nesreča. Franc Bračko, sin mizarja Matija Bračka, se je prepiral v pijanosti z nekimi ženskami, ko je njegov oče prišel in mu zapovedal, naj pusti ženske pri miru in gre strani; a neposlušni sin je zgrabil puško in vdaril očeta s puškino cevjo tako po glavi, da se mu je vlila kri in ni veliko manjkalo, pa bi mu izbil eno oko. Stari je nezavesten obležal in dolgo ne bo mogel prav okrevati. Temu kriva je bila slaba vzgoja, ker pri tej hiši je veljal ptujski iškarjot za sv. evangelje! To zadnje desetletje, odkar se je prikazala tukaj kakor drugod ptujska »giftna«, se je zgodilo v naši župniji toliko pobojev, da jih poprej niti petstoletna zgodovina toliko ne pomni! Gospoda H. F. in pa kramar F. L. le pridno širita ta strup! Še eno desetletje tako naprej, in vidva si pred vajinimi »gojenci« še sama ne bodeta več življenja svesta!

v Umrla je v Mariboru soproga vpokojenega nadučitelja od Sv. Jurja v Slov. gor. gospa Marija Rajšp, roj. Baumgartner. Truplo so odpeljali k Sv. Juriju.

v V Slov. Bistrici ustanovi Ciril-Methodova družba šolski vrtec. „Marb. Zeit.“ fantazira o „slovenizaciji“ Slovenske Bistrice in poziva vse nemškutarje v boj proti „tujcem“. Menda ne misli pod temi raznih prusakov, ki so se pritepli sem delat združbo in nemir?

v V Št. Ilju v Slov. gor. dobijo sedaj novo, večjo postajo, ki se uredi tudi za ves blagovni promet.

V Framu pri Mariboru se priredi dne 7. avgusta t. l. velika Ciril in Metodova slavnost z obširnimi sporedom, katerega še pravočasno objavimo. Opozarjamo slavno občinstvo in narodna društva na to prireditev!

Framska Ciril in Metodova podružnica je poslala glavni družbi znesek 17 K iz nabiralnika v gostilni gospe M. Turner.

Nesreča pri Fali. Po noči od 10. na 11. julija je utonil na brodu pri Fali železniški delavec Alojzij Štrahan. Ker je imel svoje stanovanje na levem dravskem bregu, se je moral od svoje službe domu čez Dravo voziti. Ker je znal sam voziti, mu je brodar velel, naj se pelje sam čez, ko bo šel ponoči od železniške službe; a v jutro je visela ladja na vrvi sredi reke in moža ni bilo nikjer. Rad je pil žganjico in je najbrž malo vinjen zgubil ravnotežje v ladji in se je prekucnil v vodo. Bil je sicer miren človek.

Ljutomerski okraj.

Iz Ljutomera. Na neko liberalno klobaso se jezi dopisnik »Gospodarja« od 7. julija t. l. ter nadene pri tem klerikalno klobaso, katero bi prebavil konci kak zvezarski želodec. Tam trdi, da liberalce imenuje vsakega »bacek«, kateri se ne da od njega vleči. Hodite no, kdo pa kmeta bolj vleče ko nenasitna klerikalna bisaga. Po dopisnikovem mnenju je moderna inteligenca pohabljen, gmotno in pravno ter se je vsled tega ljudstvo odvrnilo od nje. Kar se tiče pohabljenosti, pač skrbite svojcem prej za zdravnike, da bodo duševno in telesno čili, potem še le predbacivajte drugim pohabljenost. Da pa ste odvrnili ravno svoje pohabljenosti s svojim obrekovanjem in lažmi od inteligence, nam gotovo ni žal, pač pa bo menda še nekoč vam samim žal, ko bodo s polenom, ki ste jim ga izročili za liberalce, lopnili po vaših glavah, da bo kar zazvenelo. To bo zopet krik, da je temu kriva moderna inteligenca. Dragi, ne moderna inteligenca, pač pa najnovejši nauki modernega katalicizma. Kdo pa je tista vaša krščanska inteligenca, o kateri si obetate toliko dobrega? Ali vam naj navedemo nekatere vaših katoliških vzor-mož, kateri pod plaščem vernosti uganjajo najgrše lumparije, katerim je krščanstvo le dobra molzna krava? Da, da za značajne, nesebično delavne može vam ni, zato pa vun ž njimi! Tudi pri naši posojilnici imamo moža, ki se upa z lastno glavo misliti ter tupatam svoje misli razodeti, seveda to pa je velik greh, zato proč z njim, ne ozirajte se na to, da je mož ravno pri posojilnici pustil najboljše svoje moči. Kdo pa je ustanovil našo posojilnico, kdo ji je prigospodaril do krog 100.000 K rezervnega zaklada? So to bili vaše vrste ljudje? Sedaj pa zabavljate na neko liberalno gospodarstvo ter se hudujete nad tem, da posojilnica plačuje prispevke kot članica Zveze; seveda pri ljubljanski zvezi bo vse zastoj, ker klerikalec stori za naše ljudstvo vedno vse zastoj. Saj si tudi naši slavni odborniki posojilnice za kako nepotrebno, kakke ¼ ure trajajočo sejo ne zaračunijo nič več ko po 4 K. Torej le lepo nam naprej gospodarite; pri polni skledi je lahko zabavljati na pohabljeno inteligenco, ki vam je pripomogla do dobrih južin. Kar pa se tiče tistih Herkulovih moči, ki bi naj čistile liberalni Augijev hlev, vam pač svetujemo, da jih gledate pridobiti za se, ker nesnaga iz vaših hlevov smrdi že do neba. Nočemo naštevati grehov vaših katoliških agitatorjev, mladeničev in devic, pač pa vam svetujemo, da ste lepo tihi.

v Iz Murščaka. Ljubljanski „Slovenec“ je priobčil nedavno tega obširno poročilo, da so zaprli radi hudodelstev tatvine, goljuške itd. 21 letnega Janeza Štuheca iz Murščaka pri Kapel. Gospodje pri „Slovenca“ so se prenačili in menda niso vedeli na prvi hip, da je bil ta fant glavni in največjavnejši zaupnik Koroščeve stranke za Mursko polje oziroma za gornjeradgonski in ljutomerski okraj, ker drugače bi gotovo ne prinesli o njem niti besedice. Tega fanta sta si pripravila Korošec in Pušenjak čisto po svoje. Že pri državnozborni volitvi leta 1907 je agitiral strastno za Roškarja in bil, kakor se je nam hvalil, od Koroščeve stranke za to — plačan. Pri lanskih deželnozbornih volitvah je veljal za „najuglednejšega in najvplivnejšega pristaša Kmečke zveze“ in kot tak je hodil na Koroščeve zaupne shode postavljat kandidatov in sklepate kompromisov. — Lista „Slov. Gospodar“ in „Straža“ sta mu bila odprta na stežaj, da je lahko poljubno blatil njemu neljube osebe, zlasti takratnega deželnozbornskega neodvisnega kandidata g. Zemljiča. Tega Štuheca je v „Slogi“ takrat gosp. Zemljič javno imenoval „fantiča nezdravih možganov“. V začetku l. 1909 je hotel s pomočjo „nadrevizorja“ Pušenjaka ustanoviti pri Kapeli klerikalno posojilnico, a pametni kapelski kmetje njima seve niso šli na limanice vedoč da kozlov pač ne bodo postavljali za vrtnarje. Pri Kapeli je ustanovil Štuhec s pomočjo mladeniča Žebota krščansko mladeniško zvezo in je bil oziroma je še sedaj njen načelnik. Dični orjak Roškar si ga je na svojem shodu pri Kapeli lansko leto imenoval kot „najvplivnejšega moža“

svojim zapisnikarjem. V kapelsko bralno društvo se je vsilil za kujižničarja in kot tak zapravil vse boljše knjige. Domačini ki so ga poznali dobro in so se ogibali njega in stranke, za katero je delal. Lepa družba to! Korošec, Roškar, Štuhec, Pesko itd. sami čisti značaji „lepe“ zveze! Gliha vkup štrih!!! — ček.

Konjiški okraj.

Iz Vitanja. V nedeljo je bilo pri podružnici sv. Marjete na Lošpergu opravilo. Seveda se je zopet streljalo. Pri tem je dobil Jernej Klinčar iz vit. trga cel strel v lice, da bo menda desno oko zgubljeno. Tudi na obeh rokah ima rane. Spravili so ga v celjsko bolnišnico. — Tudi tukaj so neznani tatovi vdrli minuli teden v klet gostilničarja Likela na Lošpergu. Spili in odnesli so precej vina ter eden cel sod črnine spustili. Pri Slaperniku na Paki so pa bili pregnani.

V Zrečah je neznani uzmovič ulomil v trgovino gosp. Bezenška in pobral tam nekoliko denarja in blaga.

Konjiški okrajni zastop postavlja kažipote ob okrajnih cestah samo z nemškimi napisi, dasi so bili dosedaj dvojezični. Ali se res pusti prebivalstvo konjiškega okraja od peščice Nemcev in nemčurjev tako zasmehovati? Ali se nič ne postavijo zastopniki kmečkih občin proti takemu izzivanju Slovencev? Pa kaj bo napravila ta klerikalno-štajercijanska mešanica! Pri volitvah so štajercijanci pomagali klerikalcem, zato pa sedaj ti molčijo ...

Vestnik

„Zveze slovenske napredne mladine“.

Od Sv. Bolfenka pri Središču. Pododbor „Zveze slovenske napredne mladine“ priredi v nedeljo, dne 31. julija veselico s srečolovom in šaljivo pošto. Pristrčno vabimo vse naše somišljenike, naj se udeležijo te naše prve, samostojno prirejene veselice. Ker je nekaj dobička namenjeno ubogi šolski mladini, pričakujemo, da se odzovejo vabilu vsi, ki so prijatelji mladine.

Štiri dni po žalskem poboju in umoru si upa pisati dr. Korošec »Slov. Gosp.«, da postaja liberalna mladina vedno bolj surova ... Neštevilno prete-pov imajo na vesti klerikalni čuki in devičarji; sedaj tudi umor; »Slov. Gosp.« pa piše, da je surovost med nami!

Slovinci v tujini.

Slov. podp. in izobr. društvo „Domovina“ v Gradcu izvolilo si je na svojem izvanrednem obnem zboru, dne 17. t. m. naslednji odbor: predsednik: Franjo Isek; podpredsednik: Franjo Jerman; tajnik: Leopold Mejaneš; taj. nam.: Rudolf Stegmüller; blagajnik: Zvonimir Kos; blag. nam.: Franjo Babič; knjižničar: Ignac Kohne; gospodar: Andrej Režabek; odbornika: Franjo Paher in Simon Levart.

Slov. podp. in izobr. društvo „Domovina“ v Gradcu priredi v nedeljo, dne 31. t. m. veliko vrtno veselico na vrtu g. Glanzer, Klos.erwiesgasse 5. Vstopnina prostovoljna. Začetek ob 3. uri popoldne. V slučaju nengodnega vremena se vrši prosta zabava v dvorani. K mnogobrojni udeležbi vljudno vabi odbor.

Gradec. „Danes tukaj, jutri tam“. V nedeljo 10. t. m. zbrali smo se v večjem številu v priljubljeni slovenski gostilni, da se poslovimo od v domovino odhajajočih tovarišic gđ. Reziše in Malčke Vrečko ter jima podamo desnico v slovo. Ves čas svojega bivanja v Gradcu sta bili zvesti članici društva „Domovina“ ter sta s svojim neporušenim narodnim prepričanjem dajali vzgled svojim sotovarišicam in sotovarišem. S svojim navdušenim nastopanjem sta pripomogli tudi veliko, da danes lahko s ponosom trdimo, da je „Domovina“ eno najuglednejših in najmočnejših slovenskih, sploh slovanskih društev v Gradcu. Vsa čast njima za njiju požrtvovalnost! V Št. Jurju ob Južni žel., v svojem domačem kraju, delujte z isto vnemo za probudo in povzdigo mladine!

Gospodarski paberki.

Kako je vinogradnikom ravnati s trtami, ki so bile po toči poškodovane.

Ker je ravnokar v nekaterih krajih naše dežele toča vinograde močno poškodovala, daje podpisani vinogradnik sledeče navodilo, kako je s takimi trtami ravnati.

Ako toča pobije, je pred vsem treba kakih 8—10 dni počakati, da se po njej napravljena škoda v polni meri pokaže.

Potem je treba trte dobro pregledati in na slednji način z ostrim nožem obrezati:

1.) Vsa močno ranjena ali zelo razkosarjena peresa je stran porezati.

2.) Na šparonih ali napnjencih je pustiti samo one mladike, katere imajo še kaj ohranjenega grozdja na sebi, druge pa odrezati. Mladike z grozdem se skrajšajo za toliko, kolikor je nujno potreba. Najbolje, ako ostanejo nad zadnjim grozdom še 3 do 4 peresa. Izrastle zapernice se zaščipujejo za prvim ali drugim listom.

3.) One mladike, katere stoje na reznici (palcu ali ščapu), ter imajo dati les za napravo reznic ali šparonov v prihodnjem letu, je treba posebno skrbno obrezati in ohraniti, ker je drugače tudi trgategv prihodnjega leta izgubljen.

Ako so takim mladikam samo vršički odbiti, odrežemo le najbolj poškodovan del istih, ter gledamo, da ostane na koncu kaka zapernica (zalistnik), katera takoj naprej raste in nadomestuje trti odbiti vršiček. Ostale zapernice zaščipnemo za drugim peresom, ker morajo ta peresa na mesto odbitih glavnih peres trtni les rediti.

Ako so pa te mladike tako pobite, da je le njih spodnji del ohranjen, jih moramo tako obrezati, kakor po navadi pri spomladanskem obrezovanju, to je na palce (ali šcape) dveh do treh zdravih očes.

Ta očesa počenejo in dajo tak les, kakor na primer letos na zeleno cepljene trte.

Vse druge, trti nepotrebne mladike odrežemo, da gre živež le v one, katere rabimo za prihodnje leto.

Ako pa toča še toliko mladik na trti ne pusti, da bi iz njih napravili reznice ali palčke, moramo shraniti in rediti kake dve do tri mladike, katere po navadi poženejo iz starega lesa.

4.) Pri vsem tem delu moramo pa skrbeti za to, da tiste mladike, ki so na trti ostale, ohranimo zdrave, ter da njih les dobro dozori.

Treba je torej vezati, kmalu in večkrat proti peronospori (z galico) škropiti in meseca septembra vsako mladiko za eno tretjino skrajšati.

v Gnojnico treba voziti poleti, kolikor je ni ravno neobhodno treba, da se ohrani gnojišče vlažno, kakor hitro se je dosti nabere, na polje. Najboljše je, da se jo poliva na večer, ne da bi je preveč shlapelo v zrak.

Uši na listju in mladikah sadnega drevja uničimo, ako poškropimo vejice večkrat s tobačnim lugom ali pa z vodo od mila (žajfnico). Škropiti smemo le zvečer, nikakor pa, kadar sonce obseva drevesa.

Sadje, ki ga v večjih množinah prodamo, je treba poprej izbrati, ker se enakovrstni pridelki bolje plačujejo, kot zmes različne vrednosti, tudi če bi bila ta iz najzlahtnejših vrst. Amerikanci so v tem oziru tako natančni, da sortirajo sadje ne le po različnih vrstah, ampak tudi po različni velikosti, teži in vnanji obliki. Ne smemo se torej čuditi, da Amerikanci svoje sadje po tako visokih cenah prodajo.

Za gospodinje. Madeže od pivna sukna se očisti, če se jih namaže in otare s čistim belim glicerinom. Nato se jih izpere z vlažno vodo. Tako se madež kmalu izgubi, ne da bi pri tem trpela barva sukna.

Razne novosti.

Izvanreden dokaz resnice ali usodno vrojeno znamenje. Beneficijat Gressmann v Sanackeru na Bavarskem je lani tožil tamošnjo bivšo farovško kuharico, ker je govorila okrog o njem, da je imela z njim spolne odnose. V prvi inštanci je bila ona obsojena na 6 mesecev zapora in 100 mark globe. A vložila je pritožbo ter izjavila, da nastopi dokaz resnice. Med drugim je navedla kot dokaz to, da je pri spolnem občevanju videla pri beneficijatu na nekem mestu telesa, ki »v normalnih razmerah občevanja« njej ne bi bil pristopen, vrojeno znamenje. Sodišče je dalo beneficijata zdravniško preiskati in res se je našlo na od kuharice natančno popisanim dotično znamenje. Beneficijat je seveda vse tajil in je trdil, da je kuharica dotično znamenje morda videla skozi — ključavnico. (Lepe razmere v bavarskih farovžih! Ali tudi pri nas farovške kuharice taka »znamenja« samo skozi ključavnice gledajo?!) Druga inštanca je sicer, obtoženko tudi obsodila, pa le na 20 K globe, to pa zato, ker obtoženka ni ovrgla trditve, da je videla »znamenje« skozi ključavnico (!). O obrekovanju pa se sodišče ni moglo prepričati, zato je sodbo prve sodnje glede zapora razveljavilo. Zanimivo je, da je drž. pravdnik v svojem plaidoyerju izrecno poudaril, da je prepričan o krivi prisegi beneficijata. (O ti braniželji vere!) H koncu našim gospodom kaplanom in župnikom lep nasvet: pazite na vrojena znamenja in zamažite luknje v ključavnicah!

Strašen požar na Koroškem. Dne 23. jul. t. l. je velik požar vpepelil pol vaših Riharjev v župniji Št. Vid v Podjanski dolini. 10 posestnikov je zgorelo 26 velikih poslopij. Ponesrečeni so podpore nujno potrebni in sprejema darove župnijski urad v Št. Vidu v Podjanski dolini.

Pomiloščen morilec žene. Rudarja Andreja Rejca iz Idrije, ki je bil pred ljubljansko poroto zaradi umora svoje žene obsojen na smrt, je cesar pomiloštil, in najvišji sodni dvor mu je prisodil 20 let težke ječe.

Hmeljevi nasadi na ljubljanskem polju so letos nenavadno lepo razviti. Obeta se prav dobra letina, če vsega zopet v zadnjem trenutku ne pokvari letošnje vreme.

v Posojilnica v Metliki je prešla v klerikalne roke. Kaplan Nadrah je na občnem zboru celo dosegel sklep, da dobi odzodaj naprej vse čisto premoženje, ki znaša krog 30.000 kron, župni urad v Metliki. To je klerikalno delo za — ljudstvo!!!

Žena za 12 kron. V vasi Saaki blizu Tlustega v Galiciji se je zaljubila mlada žena 70 letnega kmeta Jagniča v 21 letnega mladeniča Rudnika, ki je že dalj časa za njo hodil. Rudnik, ki je poznal Jagničevo lakomnost, mu je poudaril, da odkupi ženo. Jagnič je zahteval 100 kron, toda dogovorili so se na 12 kron, ker Rudnik več ni imel. Na Rudnikovo zahtevo se je sestavila o kupčiji listina, katero je potrdil župan. Rudnik je hotel iti s svojo ženo v Ameriko, toda na bližnji postaji so ga prijeli, ker je k vojakom potrjen.

v Kozakinja na konju. Mlado kozaško dekle, Vera Kudaševa, železniška uslužbenka v Harbinu (ruska Azija), si je vbila v glavo, da bo prepotovala pot od Harbina do Petrograda (8000 km) na konju. Dne 13. maja že je šla na pot. Jaše v moškem sedlu. Seboj ima le malo prtljage. Na dan prejaše 40—50 vrst. Spremlja jo njen zvesti bernardinec „Fabor“. V Petrograd upa priti koncem novembra.

v Bojkot alkohola oziroma žganja v Nemčiji rodi lepe sadove. Kolozum žganja je padel od okt. 1909 do maja 1910 za 28%, pridelovanje v istem času za 13%.

Strašen čin blazne. V blaznici v Elbi na Španskem je v noči neka 37 letna Marija Gina vdrla iz svoje samotne celice v skupno spalnico in tam zadavila tri speče ženske. Šele na krič drugih žensk so prihiteli strežniki in blazno morilko zvezali.

Listnica uredništva.

Žetale: Gašpar naj le bo lepo priden, pa naj ne strelja še novih kozlov. Njegove „tožbe“ pa se prav nič ne bojmo!

Kje se dobro je?

Kjer znajo pravilno pripravljati izborne Pekatele. Receptno knjigo vsakomur zastoj pošilja Prva kranjska tovarna testenin v Il. Bistrici.

Izjava.

Podpisani Jože Erjavc preklicujem obdolžitve, ki sem jih izrekel o gosp. Francu Partu, lesnem trgovcu v Rečici ob Paki, ga prosim odpuščanja in se mu prisrčno zahvaljujem, da je od tožbe odstopil.

Jože Erjavc p. d. Ribar

432 1

lesni trgovec v Gorčah.

Krasno posestvo

obstoječe iz 5 gospodarskih poslopij, oddaljeno 5 minut od nove kmetijske šole, 10 minut od kolo-dvora in župne cerkve. Posestvo obsega 20 oralov. Hiša je pri ravna za vsako obrt; prodaja se zaradi rodbinskih razmer. Pojasnila daje **Franciška Rataj**, Št. Jurij ob juž. žel. 191 1

Delovodja

zanesljiv, trezen, izučen strojnik, več električnih naprav se sprejme s 1. oktobrom 1910. Lastnoročno pisane ponudbe sprejme **železnarna A. Pogačnik, Ruše.**

181 4-2

Redka prilika.

Od neke tovarne, katera je bila po ognju uničena, sem kupil celo zalogo krasnih, težkih

flanelnih posteljnih odej

najnovejših in najlepših vzorcev, 180 cm dolgih in 130 cm širokih, z komaj vidljivimi madeži od vode — in pošiljam 3 komade za 9 kron po poštnem povzetju. Te odeje so pripravne za vsako boljše gospodinjstvo in za vsakogar kot odeje za posteljo ter so zelo tople in mehke.

EMIL NOSEK, razpošiljalnica,
Častolovic, (Češko). 189 1

Plodonosno posestvo

na Lavi štev. 5, 10 minut oddaljeno od Celja, z zidanim velikim gospodarskim poslopjem in hišo, obstoječo iz 3 sob, kuhinje in dveh klet, s studencem, z velikim dvoriščem, tremi vrtni z rodovitnim sadnim drevjem, brajdo iz trsja, 3 jahi dobro obdelanih njiv in travnikov — se s letno **vkup prod.** Na posestvu je dolga 8000 kron. — Naslov v upravnih listah. 190 2-1

5000 K nagrade

plačam vsakomur, ki dokaže, da moja čudodelna zbirka

300 komadov samo za 6 kron

in priložnostni nakup — in sicer: 1 švicarska žepna ura, sistem „Roskopf“, patentovana, za katero se garantira pisмено na 3 leta, 1 amer. double zlata verižica, 2 amer. double zlata prstana (za gospoda in damo), 1 angl. pozlačena garnitura obstoječa iz ovratniških, manšetnih in napsnih gumbov i. dr., 1 elegantna kravata, barva in vzorec po želji, 1 kravatna igla z simili-briljantom, damska broška (najnovejša), 1 toaletna garnitura, 1 denarnica, 1 patentovani angl. barometer, 1 krasni album z 36 najkrasnejšimi razgledi sveta, 5 šaljivih indijskih predmetov in še 250 v vsakem gospodinjstvu potrebnih komadov. Vse skupno z uro vred, ki je sama toliko vredna, stane samo K 6.—

J. Gelb, razpošiljalnica, Nowy Sacz 166. NB. Pri naročilu dveh zbirk se priloži zastoj 1 prima angl. britev ali 6 lanenih žepnih robcev. Za neugajajoče se vrne denar, zategadelj vsak riziko izključen! 186 2-1

Propa se v okolici Poljčane 10 minut od kolo-dvora oddaljeno

lepo posestvo z novo zidano hišo

in dobrodocho gostilno; obstoji iz 4 sob, 2 obokanih kleti, hlevi, vrta in ene njive, vse v najlepšem stanju in leži tik okrajne ceste. Cena 10.400 kron. Plača se po dogovoru. Več se izve pri **Ivan Volavšek**, krojaški mojster in posestnik v Pekin pri Poljčanah. 192 3-1

Edini najboljši

gumijevi traki

za cepljenje trt se dobijo v Zvezni trgovini v Celju.

Otvoritev trgovine!

Dolgoletni, znani trgovski sotrudnik

M. Paradiž

188 3-1

odpre s 15. avg. 1910 svojo na novo ustanovljeno **trgovino** špicerijskega in manufakturnega blaga ter železnine v hiši gospe M. Vrečer v sredini trga Žalec.

Provizijskega potnika

išče velika tovarna za stroje; posebno prilično za potnike šivalnih strojev. Ponudbe pod „Provision“ na anončno ekspedicijo Edvard Braun, Dunaj I., Rotenturmstrasse 9. 182 2-2

Veletrgovina „Merkur“

.. Peter Majdič v Celju ..

priporoča poljedelske stroje kakor: mlatilnice, vitelje, čistilnice za žito, slamoreznice, mline za sadje in grozdje itd. — Nadalje traverze, cement, strešno in izolirno lepenko.

Čebelarstvo orodje.

Za 10% ceneje

oddamo od danes naprej vsakovrstne gramofone, eufone in plošče; zahtevajte cenike.

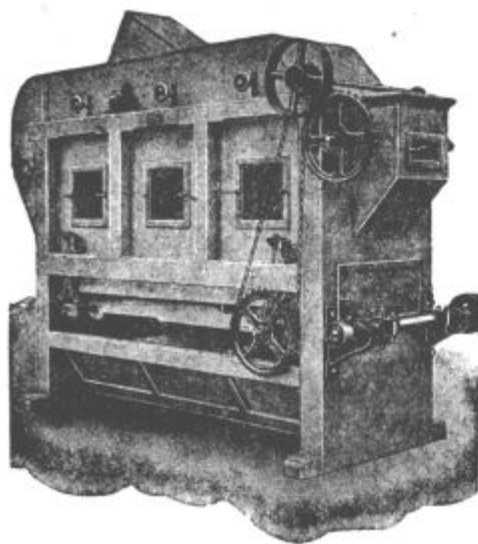

Zinauer & Co.
Sv. Jakob v Slov. gor.

JOS. ČRETNIK

izdelovatelj umetnih mlinov in žag, kakor tudi mlinov za rabo na roko, z gepljem, vodno in parno silo v Št. Jurju ob juž. žel.

Krasne reference!

Krasne reference!

Izdelujem načrte, proračune in prošnje za stavbena dovoljenja brezplačno.

Loterijske številke.

Gradec, dne 23. julija 1910: 54, 1, 61, 25, 21.
Dunaj, " " " " 88, 83, 7, 5, 17.

4 letno kobilu

pingavske pasme, z 3 mesece starim žrebetom po ceni proda Marija Zagaženova, posestnica v Zadobrovi 9, pošta Celje. 170 3-3

Prilika za nakup!

Tovarna mi je po požaru izročila v razprodaje nepoškodovano blago, mnogo tisoč komadov

težkih flanelnih odev

krasnih modnih vzorcev in barv, obrabljene, imajoče popolnoma neznačajne, komaj vidne madeže le od vode. Te odevje so primerne v vsaki boljši hiši za pokrivanje postelj in odevanje, so zelo fine, tople, 190 cm dolge in 135 cm široke. Pošiljam zbirko 4 finih, gospodarskih odev za 10 K, 3 finije flanelove odevje za 9 K, in 2 kosa najfinjših flanelnih odev za 9 K. Nadalje imam v zalogi veliko zbirko zelo krasno zbranih snovi za obleke, popolnoma brezmadežnih, v dolgoti od 30—35 m; dobi se tudi delni kosi po 4 do 10 m za 13 K. — Rudolf Dušek, tovarniška zaloga odev Náchod na Češkem. Za neugajoče vrnem denar. 171 3-3

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko proti franko vrnitvi.

L. 1911

297 - 17

Šubičeva slika

Franceta Prešerna ter Groharjev

.. Primož Trubar ..

v okvirju ali brez okvirja se dobita v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetlih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Iv. Jax & sin, Ljubljana

Dunajska cesta šte. 17

336 52 9

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev
za rodbino in obrt.
Pisalni stroji „Adler“.
Vozna kolesa.
Ceniki zastonj in franko.

Pluge, brane,

peronospora - brizgalnice in vse poljedelske stroje, žične mreže in umetna gnojila priporoča po najnižjih cenah trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje.

Postne hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno zalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan razen nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrčkih

Na prodaj

je zemljišče, tričetrt ure od Maribora, v kat. občini Vodole, občina Karčevina, v obsegu 17 oralov, 2 oralna vinograda z ameriškimi nasadom, 2 oralna hoste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudbe na **Josipa Serneč**, posest. sina, **Gradiška p. Pesnica.** 116

Najboljše se dobi le pri nas!

Zelo ugoden nakup 145 15-10
40 metrov ostankov.

Ceŕr, voile, flanele in drugo pralno blago, zelo lepo, sortirano, v dolgoti 1-8 m razpošilja po poštne povzetju za 18 kron franko dobroznana razpošiljalnica

V. J. Havlíček a bratr v Podebradech (Češko.)
Od ostankov se vzorci ne razpošiljajo. — Vzorci modnega blaga in manufakture z nizkimi cenami razpošiljamo franko.

Učenec

iz dobre hiše in z dobro šolsko naobrazbo se takoj sprejme v manufakturni trgovini

R. Stermecki, Celje

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:
1 kg sivoga, dobrega, puljenega 2 K, boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg vefinega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha sivoga 6 K; 7 K; belega, finega 10 K, najfinejši drsní puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg, dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, moorega, belega ali rumenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka, z 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 26 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za nengajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 59 25-25

S. Benisch, Deschenitz, šte. 199, Šumava, Češko.

Lekarnarja A. Thierryja balzam

(obi. varovano.)

Edino pristen z nuno kot varstveno znamko.

Največjega učinka proti želodčnemu krču, napenjanju, zaslezenju, morejnu prebave, kašlju, prsnim in pljučnim boleznim, hripavosti. Izredno rane cisteče, bolečine tolažeče. 12 malih ali 6 dvojnatih ali ena velika specialna steklenica K 5.—

Lekarnarja A. Thierryja centifolijsko mazilo

zanesljivega učinka za otekline, rane, ranitve, še tako stara vnetja. 2 škatljici K 3'60. Naslov: **Lekarna pri angelu varhu**

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se v skoro vseh lekarnah.

315 18-11

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber **novosti**, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina
v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Winko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju

prezame vsakovrstna

61 50-27

stavbena zlasti tesarska dela.